

עת"א 28516/11/20 - יצחק זוזיאשוילי (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 28516-11-20 זוזיאשוילי (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

לפני	כבוד השופט גיא שני
העותר	יצחק זוזיאשוילי (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירה זו עניינה "ציוד חשמלי וכן כל שאר הציוד שלי".

העותר מלין על כך שבעת מעברו לבית סוהר "השרון", לא הועבר יחד-עמו ציוד השייך לו; לדעתו מדובר בצעד ענישתי עקב שנאה אישית של גורמי שב"ס, ועל כן הוא מבקש להשיב לידיו את הציוד ולפסוק לו פיצוי גבוה.

לאחר עיון ושמיעת טיעוני הצדדים, ולאחר בחינת המסמכים שהוגשו לי במהלך הדיון, באתי לכלל מסקנה כי לא הונחה לפניי תשתית המצדיקה התערבות בעת הזו, אולם ישנו נושא מסוים המצדיק בירור אצל המשיב. אסביר.

ראשית יש לציין כי נקודת המוצא היא שלא כל חפץ מותר בהחזקה על-ידי אסירים. ישנה רשימה של ציוד המותר בהחזקה על-פי הדין, ופריטים שאינם מנויים ברשימה - אסורים בהחזקה. זאת ועוד: לגבי כל פריט המותר בהחזקה, נקבע גם מהי הכמות המותרת ומהן הדרכים האפשריות לקבלתו או לרכישתו.

במקום שבו פריט מסוים האסור בהחזקה היה ברשותו של אסיר, ואותר על-ידי גורמי שב"ס (למשל במהלך חיפוש או בעת העברה מבית סוהר אחד למשנהו), אין האסיר זכאי באופן אוטומטי להמשיך להחזיקו בידיו. פקודת נציבות 04.33.00 "החזקה, אחסנה ושינוע פריטי ציוד של אסירים" קובעת בסעיף 6 כי בעת העברה של אסיר מבית סוהר אחד לבית סוהר אחר, יועבר עמו ציודו האישי "המותר בהחזקה". ויודגש: **המותר בהחזקה**.

בענייננו, העותר כלל לא ציין בגוף עתירתו מהם פריטי הציוד שאותם הוא מבקש להחזיר לידיו. מכתב התשובה

עלה כי מאז קליטתו של העותר בבית סוהר "השרון" חלו תמורות: תחילה הוא קיבל לידי קומקום ופלטה חשמלית מהיחידה; בהמשך הגיע ציוד לאפסנאות, ופריטים מסוימים נמסרו לעותר (בגדים, שמיכה, מגבות ומכונת תספורת). עם זאת פריטים אחרים נותרו באפסנאות - המדובר בציוד האסור בהחזקה, ובכלל זה רמקולים ומכשיר DVD בלו-ריי.

במהלך הדיון שבתי וביקשתי מהעותר להבהיר מהו הציוד המצוי באפסנאות שאותו הוא מבקש לקבל לידי, והעותר אכן נקב ברמקולים וב-DVD מסוג בלו-ריי. עם זאת העותר טען שהרמקולים נעלמו, וכך גם ציוד נוסף שלטענתו אבדו עקבותיו. יש להדגיש כי לגבי ציוד שאבד - ככל שאמנם יש ציוד כזה - הרי שבית המשפט הדן בעתירות אסיר אינו הערכאה המתאימה לדון בכך; העותר דורש בעתירתו פיצוי, אולם לשם כך עליו להגיש הליך מתאים. לגבי רמקולים, קיימת פסיקה רבה לגבי שינוי המדיניות שחל אצל המשיב בכל הנוגע להחזקת רמקולים (ראו למשל עת"א 16486-12-17 **אדרי נ' שירות בתי הסוהר**). נפסק לא אחת, כי החלטתו של המשיב לאסור ככלל על החזקת רמקולים מצויה במתחם הסבירות, בין היתר על יסוד שיקולים הנוגעים לניהול מתקני הכליאה ולשמירה על שלומם ועל ביטחונם של הכלואים ושל הסגל. אמת, במקרים מסוימים הותרה החזקה של רמקולים על-בסיס הנימוק של החזקה קודמת רציפה, ממושכת ומכוח הסכמה של המשיב, אולם לא מונחת לפני תשתית מספקת לקבוע שחריג זה מתקיים בענייננו. אין לפני פירוט או מסמכים שיש בהם כדי ללמד שהציוד הנדון נרכש במרכז המכר או הוכנס לעותר באישור. יתר על כן, העותר הציג מסמכים לגבי ציוד שנרשם על-שמו בבית סוהר "אשל" (מסומן ע/1), אולם רמקולים מצויים דווקא ברשימה של ציוד שהיה מופקד באפסנאות.

לגבי ה-DVD מסוג בלו-ריי. על-פי פקודת נציבות 04.33.00, לאסיר מותר להחזיק ברשותו מכשיר DVD, אולם כזה שנרכש במרכז המכר. לא זה המקרה שלפנינו, ובאת-כוח המשיב הבהירה בדיון כי מכשיר מסוג בלו-ריי כלל אינו נמכר במרכז המכר (לדבריה משו שיש לו חיבור חיצוני). זאת ועוד, הוצג לעיוני מסמך ראיון עם העותר, שלפיו נערכה בדיקה מול גורם בבית סוהר "אשל", וזה-האחרון שלל את טענותיו של העותר לגבי החזקת רמקול ו-DVD מסוג בלו-ריי (מסומן ע/2). העותר טוען כי אין אמת בדבר. העותר הציג מסמך נוסף המתעד ראיון עמו, המזכיר מכשירים שונים ובכללם DVD ורמקולים (מסומן ע/3). אולם, מדובר במסמך משנת 2014, ואין ללמוד ממנו דבר לגבי החזקת מכשירים כאלה או אחרים בבית סוהר "אשל" בשנת 2020.

בדיון התייחס העותר לכך שיש ברשותו דיסקים של חומר משפטי, אשר לא ניתן לצפות בהם באמצעות ה-DVD הנמכר במרכז המכר. יש להבהיר כי נושא זה לא הועלה במסגרת העתירה עצמה. כמו-כן העותר הפנה להחלטה של כבוד השופט משניות בעתירה שנדונה בחודש ספטמבר 2020 (עת"א 20148-08-20, החלטה מיום 23.9.2020). גם שם טען העותר לגבי מכשיר DVD מסוג בלו-ריי - וביקש לתקנו או לאפשר לו לרכוש חדש, זאת כדי לאפשר צפייה בחומר משפטי. כבוד השופט משניות רשם לפניו כי תיערך בדיקה מול הגורמים המתאימים בשב"ס לגבי מציאת פתרון שיאפשר לעותר לצפות בדיסקים של חומרי החקירה. סבורני כי כעת, לאחר שהעותר הועבר לבית סוהר "השרון", יש לשוב ולהנחות את שב"ס להיזקק לטענותיו של העותר בכל הנוגע למתן אפשרות לצפות בדיסקים של חומרי חקירה המצויים ברשותו (כך לטענתו). ההליך המנהלי בעניין זה יושלם בתוך 30 ימים, ואם לא ימצא פתרון המניח את דעתו של העותר, הוא יהא רשאי להגיש עתירה ולפרוס את טענותיו בנדון באופן ממוקד.

בכפוף להערה האחרונה, העתירה נדחת.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"א, 26 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.